

SXEDIO.834

25.6.1964: ΟΙ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΙ ΙΣΜΕΤ ΙΝΟΝΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΝ ΕΠΑΦΕΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ ΟΠΟΥ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΩΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΤΩΝ ΝΤΗΝ ΑΤΣΕΣΟΝ

Υστερα από την παρέμβαση του αμερικανού Προέδρου Λύντον Τζόνσον προς την Τουρκία στις αρχές Ιουνίου **1964** για να μη επέμβει στην Κύπρο, ο τούρκος Πρωθυπουργός αποδεχόμενος τις αμερικανικές πιέσεις άρχισε να αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα στο εσωτερικό.

Η αντιπολίτευση μάλιστα προχώρησε και κατέθεσε πρόταση μομφής εναντίον των χειρισμών του και ο Ινονού δήλωσε ότι αν εξασφάλιζε στη Βουλή πολύ μικρή πλειοψηφία θα παραιτείτο.

Ωστόσο, όταν η πρόταση συζητήθηκε στις **19** Ιουνίου **1964** ο Ινονού, παρά το γεγονός ότι επέπλευσε με μόνο έξη ψήφους (**200** υπέρ της Κυβέρνησης και **194** εναντίον, με δυο αποχές) δεν τήρησε τα όσα είχε ανακοινώσει και δήλωσε ότι δεν θα παραιτείτο "διότι το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας δεικνύει ότι η Κυβέρνησις τυγχάνει της υποστηρίξεως της Εθνοσυνέλευσης".

Ταυτόχρονα ο Ινονού δήλωσε ότι θα πραγματοποιούσε το ταξίδι του στις Ηνωμένες Πολιτείες όπου είχε προσκληθεί από τον αμερικανό Πρόεδρο Λύντον Τζόνσον για συζήτηση του Κυπριακού.

Τα ίδια προβλήματα αντιμετώπιζε και ο Γεώργιος Παπανδρέου στην Ελλάδα.

Παρ' όλον τούτο όμως και ο Γεώργιος Παπανδρέου πήρε το δρόμο προς τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Ο Παπανδρέου πήγε στις Ηνωμένες Πολιτείες θέτοντας σ' αυτές το θέμα της Ενώσης της Κύπρου με την Ελλάδα.

Ό,τι έθετε ο Γεώργιος Παπανδρέου ήταν: Η Κύπρος βρισκόταν μπροστά σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Είτε έπρεπε να νατοποιηθεί είτε να μετατραπεί σε Κούβα της Μεσογείου, ενώ νατοποίηση

της θα μπορούσε να γίνει μόνο μέσω της Ενωσης της Κύπρου με την Ελλάδα.

Είναι χαρακτηριστικό υπόμνημα που υπέβαλε προς τον αμερικανό Πρόεδρο εν όψει της επίσκεψης του τις Ηνωμένες Πολιτείες από τις **15 Ιουνίου 1964**, σαν αποτέλεσμα των συνομιλιών που είχε στην Αθήνα ο αμερικανός Υφυπουργός Εξωτερικών Τζιορτζ Μπωλ που στάληκε στην Αθήνα και είχε συνομιλίες με τον Έλληνα Πρωθυπουργό μέχρι που τον έπεισε για το αναγκαίο ενός ταξιδιού του στην Ουασιγκτων. Ανέφερε ο Γ. Παπανδρέου στο υπόμνημα σύμφωνα με μετάφραση που παραθέτει ο Σπύρος Παπαγεωργίου στο βιβλίο του "Κρίσιμα Ντοκουμέντα του Κυπριακού" , Εκδόσεις Γ. Λαδιά, Αθήνα **1983**, Τόμος Α. σελ. **369**:

"Όπως εξελίχθησαν τα πράγματα, το Κυπριακό πρόβλημα έπαυσε να είναι θέμα Ελληνο-τουρκικό. Έγινε πλέον πρόβλημα των δύο κόσμων. Το δίλημμα είναι: Νατοποίηση ή Κούβα;

Η Νατοποίηση δύναται να κατορθωθεί μόνο με την Ένωση με την Ελλάδα.

Ως αποτέλεσμα της Ένωσης, ολόκληρη η νήσος, αφού θα είναι μέρος τής Ελλάδας, θα μπορούσε να γίνει βάση του ΝΑΤΟ, όπως και η Κρήτη. Ο εσωτερικός Κομμουνισμός της νήσου θα μειωθεί σημαντικά όπως και στην Ελλάδα, όπου έφθασε σε ποσοστό **12%**.

Έτσι η ασφάλεια της Τουρκίας και ολόκληρης της Μέσης Ανατολής θα φυλάσσεται πλήρως.

Αν δεν συμβεί η Νατοποίηση της Κύπρου, η νήσος αναπόφευκτα θα μεταβληθεί σε μιαν άλλη Κούβα, διότι ο εσωτερικός Κομμουνισμός θα γίνει πανίσχυρος και η ενεργός υποστήριξη από τη Σοβιετική Ένωση θα καταστεί αναπόφευκτη".

Τη θέση αυτή συνέχισε ο Γεώργιος Παπανδρέου να υποστηρίζει και κατά τη διάρκεια των συνομιλιών του που είχε τόσο με τον αμερικανό Πρόεδρο όσο και τους Υπουργούς Εξωτερικών και Αμυνας των Ηνωμένων Πολιτειών Ντην Ρασκ και Μακναμάρα και άλλους αξιωματούχους της αμερικανικής διοίκησης.

Ανέφερε ο Γεώργιος Παπανδρέου, σύμφωνα με τα πρακτικά των συνομιλιών που δημοσίευσε ο Σπύρος

Παπαγεωργίου στηριζόμενος σε αποκαλύψει της εφημερίδας "Ημέρα" των Αθηνών στις 11 και 13 Σεπτεμβρίου 1966:

"Είμαι αναρμόδιος να να υποδείξω εις τους Τούρκους τι θα πράξουν. Σκέπτομαι όμως, ως υπεύθυνος ηγέτης χώρας του Ελευθέρου κόσμου και ουχί μόνον ως Πρωθυπουργός της Ελλάδος. Με το κριτήριο αυτό εκτιμώ την κατάσταση.

Ως προς τα τουρκικά δικαιώματα, ταύτα, πρέπει να εξετασθούν από δύο πλευρών. Πρώτον νομικώς και δεύτερον ουσιαστικώς, πολιτικώς. Επί της νομικής πλευράς, έχω να παρατηρήσω τα εξής: Απορρίπτομεν κατηγορηματικώς την τουρκικήν ερμηνείαν της Συνθήκης Εγγυήσεως καθ' ην παρέχεται εις τας εγγυητριάς δυνάμεις το δικαίωμα της στρατιωτικής επεμβάσεως. Αλλά και εάν ακόμη δεχθώμεν ότι τοιαύτη ήτο η έννοια της Συνθήκης, αύτη καθίσταται άκυρος αφ' ης στιγμής η Κύπρος εγένετο μέλος των Ηνωμένων Εθνών. Διότι ο καταστατικός χάρτης του ΟΗΕ αποκλείει ρητώς τοιοῦτον δικαίωμα. Και η Τουρκία υπέγραψε τον Χάρτην και εψήφισεν υπέρ της εισόδου της Κύπρου εις τα Ηνωμένα Εθνή.

Ως προς την ουσιαστικήν πλευράν του θέματος ακούομεν ενίοτε ότι πρέπει να δώσωμε κάτι εις τους Τούρκους. Αλλά διατί; Η Τουρκία ουδέν χάνει όπερ είχε. Επώλησε την Κύπρον προ εκατόν ετών. Ανεγνώρισε εν Λωζάνη την πλήρη αποξένωσιν της εκ της νήσου. Διατί να αποζημιωθή. Η Τουρκία έχει εν μόνον θεμιτόν αίτημα εις την όλην υπόθεσιν. Και το αναγνωρίζομεν. Δικαιούται να ζητήση ασφάλειαν. Τούτο διττώς ήτοι ασφάλειαν διά την επικράτειαν της και ασφάλειαν διά την εν Κύπρω τουρκικήν μειονότητα. Αυτή κύριε πρόεδρε, είναι βάσις συνεννοήσεως.

Δι' αυτό και νατοποίησης της Κύπρου αποτελεί την καλύτεραν διά την Τουρκίαν λύσιν. Διότι προσφέρει εις την Τουρκίαν εκείνο εις το οποίον δικαιούται, δηλαδή την ασφάλειαν.

Εν όψει των δεδομένων τούτων ας εξετάσωμεν και τας λύσεις περί των οποίων γίνεται λόγος.

Διαμελισμός ή Ομοσπονδία. Οπερ εν και το αυτό. Ταύτα αποτελούν κίνδυνον δά την ασφάλειαν της Τουρκίας. Διότι θα σημαίνουν χρόνιον πόλεμον. Και εάν εν τμήμα της νήσου γίνη τουρκικόν, το άλλο θα γίνη Κούβα.

Ημείς ουδέν ζητούμεν, ουδέν επιδιώκομεν να λάβωμεν.

Διατί λοιπόν να δώσωμεν; Ζητούμεν αδέσμευτον ανεξαρτησίαν όπερ είναι αναγνωρισμένον δικαίωμα παντός λαού. Και αυτοδιάθεσιν ήτις συμπεριλαμβάνεται εις την αδέσμευτον ανεξαρτησίαν. Ταύτα συμφέρουν εις τον Ελεύθερον Κόσμον. Διότι ο εν Κύπρω κομμουνισμός θα μειωθή ως εμειώθη εν Ελλάδι. Με την αυτοδιάθεσιν θεωρώ βέβαιον ότι η μεγάλη πλειοψηφία του λαού της Κύπρου θα αποφασίση την ένωσιν με την Ελλάδα. Τοιουτοτρόπως και η Κύπρος εισέρχεται εις το ΝΑΤΟ. Και αποτελεί πλέον πλήρη εγγύησιν διά την ασφάλειαν και της Τουρκίας και του ελευθέρου κόσμου".

Αλλά και ο Γεώργιος Παπανδρέου, όταν η ελληνική εφημερίδα ΗΜΕΡΑ έδωσε στη δημοσιότητα μέρος των πρακτικών κατά τις συνομιλίες του με τους αμερικανούς στις αρχές του 1966, έδωσε ο ίδιος στις 10.2.1966 το πιο κάτω απόσπασμα των πρακτικών από τη συζήτηση του με τον αμερικανό Υπουργό Εξωτερικών Ντην Ρασκ:

"ΡΑΣΚ: Δεν διαβλέπω αιθρίαν.

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ευρισκόμεθα ενώπιον προτάσεως να αρχίσωμεν άνευ αναβολής αμέσους διαπραγματεύσεις μετά των Τούρκων. Και τούτο διότι οι Τούρκοι αποφάσισαν να εισβάλουν εν Κύπρω. Πληροφορούμεθα ότι τοιαύτη εισβολή ανεχαιτίσθη επεμβάσει του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών. Και ότι νέα αμερικανική επέμβασις δεν δύναται να επαναληφθή και ότι εάν επαναλαμβάνετο, δεν θα επιτύγχανε. Οπερ αντιστοιχεί προς τελεσίγραφον εκ μέρους της Τουρκίας. Και μας ζητείται άνευ όρων παράδοση (Unconditional surrender). Λέγετε ημίν ή θα υποταγήτε ή θα γίνη εισβολή. Ουχί μόνον η Τουρκία απεφάσισε την

επιδρομήν, αλλά και επληροφορήθη ότι η επιδρομή δεν δύναται να παρεμποδισθή. Αλλά αυτό σημαίνει τελεσίγραφον. Τοιαύτα τελεσίγραφα έχει λάβει η Ελλάς από συμμάχους. Και μάλιστα από τους ηγέτας του ελευθέρου κόσμου. Το τελεσίγραφον είναι τουρκικόν, αλλά καθ' ον τρόπον μας το διαβιβάζετε, αν δεν σημαίνει αποδοχήν σημαίνει ανοχήν. Χωρίς καμμίαν μεγαληγορίαν, εις ηρεμώτατον τόνον, οφείλω να σας δώσω την απάντησιν, την οποίαν υπαγορεύει η ιστορία και η τιμή του Έθνους: Οχι"

(Επακολουθεί σιγή. Κατόπιν ο Παπανδρέου συνεχίζει)

Εχαράξαμεν πολιτικήν. Σας είναι γνωστή. Η Ελλάς είναι παράγων ειρήνης. Ουδένα απειλεί. Ουδέν ζητεί. Μολονότι προκαλείται, δεν προβαίνει εις αντίποινα. Οι Τούρκοι προστατεύονται εν Ελλάδι και χάριν της ειρήνης και διότι επιτάσσει τούτο η ποιότης του πολιτισμού μας. Αύτη είναι η υπηρεσία ην προσφέρομεν εις την συμμαχίαν και επίσης εις την Τουρκίαν. Διά την Κύπρον ουδέν ζητούμεν. Απλώς ζητούμεν την εφαρμογήν θεμελιωδών αρχών δικαιοσύνης και ελευθερίας. Αρχών αίτινες εφαρμόζονται ενταύθα και αποτελούν την δόξαν των Ηνωμένων Πολιτειών. Ζητούμεν διά την Κύπρον αδέσμευτον ανεξαρτησίαν και δημοκρατικόν πολίτευμα. Δηλαδή η πλειοψηφία να κυβερνά και η μειονότης να προστατεύεται. Και προσφέρομεν προς τούτο διεθνείς εγγυήσεις.

Η Ελλάς λοιπόν αισθάνεται εν πλήρει αρμονία προς τον ελεύθερον κόσμον και τας Ηνωμένας Πολιτείας. Υφίσταται όμως εκβιασμόν παρά της Τουρκίας. Ηλπίζανεν να εύρωμεν αλληλεγγύην παρά των Ηνωμένων Πολιτειών. Και βαθυτάτην δοκιμάζομεν απογοήτευσιν βλέποντες ότι ο εκβιασμός ούτος νομιμοποιείται".

Από δικής τους πλευράς οι αμερικανοί παρουσιάζονταν ότι δεν είχαν σχέδιο για επίλυση του Κυπριακού και περίμεναν τη δική τους συμβολή στις προσπάθειες αυτές, αλλά παρουσιάζονταν πρόθυμοι να

προσφέρουν ένα μεσολαβητή, τον πρώην Υπουργό Εξωτερικών Ντην Ατσεσον, για να βοηθήσει στις μεσολαβητικές προσπάθειες του μεσολαβητή των Ηνωμένων Εθνών Σακχάρι Τουομιόγια, ο οποίος φαινόταν να αποτυγχάνει σε ό,τι έκαμνε.

Σύμφωνα με τα πρακτικά ο αμερικανός Πρόεδρος εισηγήθηκε σαν ιδέα στον Γεώργιο Παπανδρέου όπως γίνει συνάντηση τύπου Καμπ Ντέηβιντ:

"Οι υπεύθυνοι ηγέται των δυο χωρών, οφείλουν να συζητήσουν. Εις τον πόλεμον ουδείς αποβαίνει πραγματικός νικητής. Οι ηγέται έχουν υπέρτατον καθήκον να αποτρέψουν τον πόλεμον. Εάν ανταποκριθήτε εις τούτο, θα σας παράσχωμεν καταλύτην. Εσκέφθην τον κ. Ντην Ατσεσον.

Γνωρίζω ότι υπάρχουν επί του Κυπριακού τοποθετήσεις εκατέρως Κυβερνήσεως. Ελπίζω όμως και εύχομαι να προβήτε εις διαπραγματεύσειν. Ο δε κ. Ατσεσον, όστις γνωρίζει αμφοτέρας χώρας, δύναται να παράσχη πολύτιμον βοήθειαν. Προτείνω όπως έκαστος Πρωθυπουργός εκλέξη εκπρόσωπον, έχοντα ευρύνοϊαν και κατανόησιν. Αμφοτέροι δύνανται να συσκεφθώσιν μετά του κ. Ατσεσον εν Καμπ Νταίηβιντ, εν πάση μυστικότητι. Θα παράσχωμεν πάσαν ευχέρειαν επικοινωνίας. Τας λεπτομερείας δυνάμεθα να συζητήσωμεν μετά του κ. Ατσεσον. Οι Τούρκοι είναι έτοιμοι να διορίσουν εκπρόσωπον, ως οίον τε τάχιστα. Επιδιώκομεν ούτω να συμπληρώσωμεν τας προσπάθειας του Γενικού Γραμμαστέως του ΟΗΕ. Ούτος αδημονεί. Αμφοτέραι αι χώραι ουδέν έχουν να φοβηθούν η να χάσουν εκ τοιαύτης συζητήσεως".

Ο Γεώργιος Παπανδρέου όμως δεν φαινόταν να δέχεται κάτι τέτοιο γιατί δεν ήθελε να φύγει το Κυπριακό από τα Ηνωμένα Έθνη μια και δεν εύρισκε ανταπόκριση στις εισηγήσεις του. Ωστόσο, ύστερα από σειρά επαφών στις Ηνωμένες Πολιτείες, δέχθηκε τελικά να στείλει αντιπρόσωπο του στη Γενεύη, ο οποίος να συζητήσει με τον αμερικανό μεσολαβητή Ντην Ατσεσον τις επιδιώξεις της αμερικανικής Κυβέρνησης για επίλυση του Κυπριακού.

Οι Πρωθυπουργοί της Ελλάδας Γεώργιος Παπανδρέου και Ισμέτ Ινονού έφθασαν στην Ουάσιγκτων (25.6.1964) καθ' ον χρόνο στη Νέα Υόρκη συνεδρίαζε το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών για την πρώτη παράταση της θητείας της ΟΥΝΦΙΚΥΠ για άλλους έξη μήνες.

Έτσι οι διεργασίες συνεχίζονταν παράλληλα τόσο στη Νέα Υόρκη όσο και στην Ουάσιγκτων με τον αμερικανό υφυπουργό Εξωτερικών Τζιορτζ Μπωλ να πηγαινοέρχεται μεταξύ των δυο πόλεων και να εργάζεται στα παρασκήνια.

Οι αμερικανοί ήλπιζαν ότι μια ενδεχόμενη συνάντηση των πρωθυπουργών Τουρκίας και Ελλάδας θα συνέβαλλε σε βελτίωση του κλίματος. Μια τέτοια συνάντηση ήθελε και ο Ινονού αλλά ο Παπανδρέου ήταν ανένδοτος. Μόνο αν σημειωνόταν πρόοδος στις θέσεις του θα μπορούσε να συναντηθεί με τον Τούρκο ομόλογό του.

Σε δηλώσεις του στις 25 Ιουνίου ο Ισμέτ Ινονού ύστερα από συνάντηση με τον Πρόεδρο Τζόνσον ανέφερεν ότι "ο ίδιος από την αρχή ευνοούσε απευθείας συνομιλίες με την Ελλάδα ενώ έγινε εισήγηση πως τέτοιες συνομιλίες προετοιμασθούν προσεκτικά.

Πιστεύω, πρόσθεσε, ότι θα ήταν χρήσιμο να συναντηθούμε το ταχύτερο.

Ο Γεώργιος Παπανδρέου όμως αρνείτο κάτι τέτοιο και έφυγε από την Ουάσιγκτων για τη Νέα Υόρκη, όπου είχε συνομιλίες με το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών Ου θάντ και αναχώρησε επιστρέφοντας στην Ελλάδα ικανοποιημένος όπως φαινόταν από μια επιστολή του που απέστειλε στον Πρόεδρο Μακάριο.

Στην επιστολή ημερομηνίας 28 Ιουνίου 1964 που δόθηκε στη δημοσιότητα και στη Λευκωσία ο Γεώργιος Παπανδρέου τόνιζε:

"Απο τας Ηνωμένας Πολιτείας όπου ευρίσκομαι κατόπιν της προσκλήσεως του Προέδρου Τζόνσον και αγωνίζομαι διά την υπόθεσιν της Ελληνικής Κύπρου, σας απευθύνω τον χαιρετισμόν μου.

Υπερασπίζω την γραμμήν, την οποίαν από κοινού έχομεν χαράξει κατά την συνάντησιν μας εις τας Αθήνας. Σκοπός η αδέσμευτος ανεξαρτησία, η οποία περιέχει το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως, καθώς και πλήρεις εγγυήσεις διά την προστασίαν των δικαιωμάτων της τουρκικής μειονότητας. Μέσον προς επίτευξιν του σκοπού η ειρήνη και η αποφυγή εις την διεθνή δικαιοσύνην των Ηνωμένων Εθνών. Και επί του σημείου αυτού επιθυμώ να επικαλεσθώ την μέριμναν σας. Γνωρίζω τον συνεχή αγώνα σας υπέρ της ειρήνης, αλλ' η τουρκική Κυβέρνησις, παραβιάζουσα τον Χάρτην των Ηνωμένων Εθνών, απειλεί συνεχώς απόβασιν εις την νήσον, υπό το πρόσχημα της προστασίας της δήθεν διωκομένης τουρκικής μειονότητας. Και είναι βέβαιον ότι απόβασις σημαίνει πόλεμο. Αποτελει διά τουτο μέτρον προνοίας εκ μέρους ημών και ύψιστον πατριωτικόν καθήκον η επαύξησις της επαγρυπνήσεως διά την ειρήνευσιν της νήσου. Εν ουδεμιά περιπτώσει επιτρέπεται να εμπέσωμεν εις την παγίδα των σκοπίμων προκλήσεων.

Θα πρέπει επίσης να υπάρξει απόλυτος συνεργασία με την εν Κύπρω δύναμιν των Ηνωμένων Εθνών, αποστολή της οποίας είναι η από κοινού μετά της Κυπριακής Κυβερνήσεως αποκατάστασις της ομαλότητος και η ειρήνευσις. Αυτή υπήρξεν η συμφωνία μας εις τας Αθήνας και αι σημεριναί περιστάσεις καθιστούν την πιστήν εφαρμογήν της απολύτως επιβεβλημένην. Είμαι βέβαιος ότι και η παρουσία του Στρατηγού Γρίβα, του οποίου είναι γνωστός και ο πατριωτισμός και η πολιτική κρίσις, αποτελεί πρόσθετον εγγύησιν και εφαρμογήν αυτής της γραμμής.

Παρακαλώ διαβιβάσατε προς τον Ελληνισμόν της Κύπρου τον πατριωτικόν μου χαιρετισμόν καθώς και την αισιοδοξίαν μου διά την ευδωσιν του εθνικού αγώνος".

Αντίθετα με το Γεώργιο Παπανδρέου ο Ινονού τήρησε διαφορετική στάση ιδιαίτερα έναντι των συμφωνιών της Ζυρίχης και σε δήλωση του υπενθύμισε ότι "δεν υπάρχει πρόνοια σε οποιανδήποτε συνθήκη

που να λέγει ότι το δικαίωμα επέμβασης της Τουρκίας στην Κύπρο δεν μπορεί να ασκηθεί λόγω της παρουσίας των Ηνωμένων Εθνών στην Κύπρο".

Καθ' οδόν προς την Αθήνα ο Γεώργιος Παπανδρέου στάθμευσε στο Παρίσι όπου είχε συνομιλίες με τη γαλλική ηγεσία και σε δηλώσεις του ξεκαθάρισε το σημείο το οποίο βρισκόταν το Κυπριακό αυτή την περίοδο:

ΠΡΩΤΟ: Η διατήρηση του καθεστώτος των συμφωνιών. Τόσον η ύπαρξη στην Κύπρο δυνάμεων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών με τη συγκατάθεση της Τουρκίας όσον και η εκ μέρους της αναζήτηση νέου πολιτικού σχήματος για την Κύπρο κατήργησαν ντε φακτο το καθεστώς των συμφωνιών.

ΔΕΥΤΕΡΟ: Διχοτόμηση και αντίστοιχη ένωση των δυο τμημάτων με την Τουρκία και τη Ελλάδα: Είναι απολύτως βέβαιο ότι η λύση αυτή θα δημιουργούσε κατάσταση μονίμου πολέμου μεταξύ των δυο κοινοτήτων με αποτέλεσμα την ύπαρξη νέας Κούβας σε περίπτωση κατά την οποία οι Έλληνες Κύπριοι διαπιστώνοντας απεμπόληση των αρχών της Δημοκρατίας και του Δικαίου μεταβάλλονταν σε κομμουνιστές.

ΤΡΙΤΟ: Ένωση της νήσου με την Ελλάδα: Με αυτήν επιτυγχάνεται ασφάλεια και της Τουρκίας με την αυτόματη ένταξη της Κύπρου στο ΝΑΤΟ, αλλά και της τουρκικής μειονότητας της νήσου με την παροχή αυξημένων διεθνών εγγυήσεων των δικαιωμάτων της.

"Μόνη λοιπόν οριστική λύση του προβλήματος κατασφαλίζουσα την ειρήνην είναι η Ένωσις. Αυτό που απομένει προς διαπραγμαστέουσιν είναι η μορφή των διεθνών εγγυήσεων προς την τουρκικήν μειονότητα" είπε ο Γεώργιος Παπανδρέου.

Στις δηλώσεις του στο Παρίσι ο Γεώργιος Παπανδρέου ανέλυσε και τους λόγους για τους οποίους δεν ήθελε συνάντηση σε ανώτατο επίπεδο με την τουρκική ηγεσία.

ΠΡΩΤΟ: Υπάρχει πλήρης διάσταση μεταξύ των απόψεων της Ελλάδας και της Τουρκίας στο κυπριακό, πράγμα το οποίο καθιστά αδύνατη την εξεύρεση κοινού

εδάφους.

ΔΕΥΤΕΡΟ: Ελληνοτουρκικές διαπραγματεύσεις θα δημιουργήσουν την εντύπωση ότι το Κυπριακό αποτελεί ελληνοτουρκική υπόθεση, πράγμα το οποίο θα ήταν χονδροειδές σφάλμα. Η Κύπρος αποτελεί κυρίαρχο κράτος.

ΤΡΙΤΟ: Υπάρχει δύναμη των Ηνωμένων Εθνών και πολιτικός μεσολαβητής.